

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/366/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415211760
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6415211760.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Boroškovej v spore žalobcu: LMBI, s. r. o., so sídlom Štefánikovo námestie 2, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 373 368, právne zast.: JUDr. Emília Šimkuláková, advokátka, so sídlom Starosaská 6, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: TLD, s. r. o., so sídlom Bajkalská 25 A, 825 03 Bratislava, IČO: 36 378 020, právne zast.: BUGAN, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Bajkalská 25/A, 821 01 Bratislava, IČO: 47 258 870, o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/358/2015-56 zo dňa 24. 01. 2017, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok), p o t v r d z u j e.

II. V odvolaní nenapadnutej časti (I., III. a IV. výrok) zostáva uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 24. 01. 2017 zastavil konanie (I. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok), zároveň rozhodol o vrátení žalobcovi kráteného súdneho poplatku vo výške 92,80 € (III. výrok) a súd upravil prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a. s., so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, na vrátenie kráteného súdneho poplatku žalobcovi vo výške 92,80 € v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia (IV. výrok).

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že v prejednávanej veci vzal žalobca žalobu voči žalovanému v celom rozsahu späť skôr než sa začalo predbežné pojednanie a preto súd konanie zastavil podľa § 145 ods. 1 CSP bez skúmania postoja žalovaného k späťvzatiu žaloby, keďže jeho prípadný nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov by bol v zmysle § 146 ods. 1 CSP bez právneho významu. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa vzdal záložného práva po podaní žaloby, mal súd prvej inštancie za preukázané, že procesne zavinil zastavenie konania, pretože žaloba bola podaná dôvodne a preto žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň uviedol, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti uznesenia.

3. Proti výroku II. o náhrade trov konania podal prostredníctvom právneho zástupcu žalovaný včas odvolanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Žalovaný sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaný zavinil zastavenie konania. Argumentoval tým, že niekoľkokrát vyzýval žalobcu, aby mu predložil dokumenty, z ktorých bude vyplývať jeho vlastnícke právo k hnutelným veciam, resp. ich

časťami. Žalobca mu tieto doklady nikdy nepreukázal. Po podaní žaloby žalobcom žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 23. 09. 2016 uviedol a žiadal súd, aby žalobcu vyzval na odstránenie chýb podania, t. j. aby hnutelné veci zadefinoval tak aby sedeli so súpisom vykonaným súdnym exekútorom. Na základe skutočnosti, že žalovaný na základe kúpnej zmluvy zo dňa 13. 09. 2016 potreboval nehnuteľnosti, v ktorých sa hnutelné veci nachádzali, vypratať, vstúpil opäť do rokovani so žalobcom a na základe dohody a ústneho vyhlásenia žalobcu o jeho vlastníctve k hnutelným veciam sa vzdal záložného práva. Poukázal na to, že je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu aj na strane žalovaného, t. j. súd je povinný skúmať či k späťvzatiu žaloby nedošlo na základe dohody oboch strán. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a žalovaného zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobca poukázal na to, že žalovaný nikdy nevyzval žalobcu, aby mu preukázal svoje vlastnícke právo k predmetným hnutelným veciam. Žalovaný svoje tvrdenie žiadnym spôsobom ani nepreukázal, nepreukázal, že žalobcovi doručil výzvy, ktoré ako tvrdí, mal žalobcovi zaslať. Naopak, žalobca listom z 13. 10. 2015 vyzval žalovaného na sprístupnenie objektu za účelom demontáže technológie umiestnenej v tomto objekte a jej prevzatia z objektu. Žalobca sa o vykonanom súpise hnutelných vecí exekútorom a o zriadení záložného práva dozvedel iba náhodou. Vykonanie súpisu exekútorom mu oznámil záujemca o kúpu technológie, ktorý si ju chcel obzrieť pred kúpou. Technológia bola označená štítkami exekútora, preto žalobca zisťoval, ktorý exekútor a prečo jeho majetok spísal a na základe toho žalobca musel svoje práva uplatniť v súdnom konaní. Žalobca žiadnym spôsobom nezavinil spor, naopak bol nútený svoje vlastnícke právo brániť podaním žaloby. Rovnako bol nútený žalobu zobrať späť po tom, čo sa žalovaný vzdal záložného práva a žalobcovi umožnil technológiu si z objektu zobrať - pretože už nebol dôvod v konaní pokračovať. Je zrejmé, že žaloba bola podaná dôvodne a až na jej základe sa žalovaný vzdal záložného práva. Spor nebol ukončený na základe dohody oboch strán ako tvrdí žalovaný v odvolaní. Spor vyvolal žalovaný tým, že exekučne zriadil záložné právo k hnutelným veciam a tým, že sa záložného práva po podaní žaloby vzdal, procesne zavinil zastavenie konania.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 165 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom § 379 CSP a dôvodmi odvolania § 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať, alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočné, obsahuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie ako i právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, v jednotlivostiach na odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd len poukazuje a v ďalšom sa obmedzuje iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné:

8. Výnimkou zo zásady úspechu vo veci, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov konania je zásada procesnej zodpovednosti za výsledok (§ 256 CSP), podľa ktorej je trovy konania povinná hrdiť strana,

ktorá zavinila ich vznik. Ich náhrada sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska.

9. V posudzovanej veci súd prvej inštancie priznal náhradu trov žalobcovi s odôvodnením, že žalovaný sa vzdal záložného práva po podaní žaloby, a teda súd mal za preukázané, že procesne zavinil zastavenie konania, pretože žaloba bola podaná dôvodne. S uvedeným záverom sa odvolací súd stotožňuje, pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva. Otázkou, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska ako správne súd prvej inštancie postupoval, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol k uplatnenému nároku, alebo nie, pričom súd neskúma či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Sžo/325/2010, sp. zn. 7MCdo/1/2014 z 29. 04. 2014).

10. Z obsahu spisu, a to zo Zápisnice o vykonaní úkonu podľa § 193 písm. d) Exekučného poriadku zo dňa 28. 08. 2015 vyplýva, že bolo k hnuiteľnému majetku zriadené záložné právo, ktoré bolo v Notárskom centrálnom registri záložných práv evidované pod sp. zn. NCRzp: 29606/2015. Žalobca listom z 13. 10. 2015 vyzval žalovaného na sprístupnenie objektu za účelom demontáže technológie umiestnenej v predmetnom objekte a jej prevzatia. Žalovaný sa vzdal záložného práva zriadeného podľa § 682 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonaním súpisu hnuiteľných vecí súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šupom, na základe poverenia vydaného Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 20Er/2/2015, ako vyplýva z listiny vzdanie sa záložného práva pod č. NCRzp: 29606/2015 zo dňa 06. 10. 2016, čím zaniklo záložné právo v zmysle ust. § 151md ods. 1 písm. c) zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka k dotknutým hnuiteľným veciam. Na základe toho požiadal o výmaz záložného práva z NCRzp. Až v dôsledku vzdania sa záložného práva k predmetným hnuiteľným veciam žalovaným (dňa 06. 10. 2016) a to až po podaní žaloby (žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 09. 10. 2015, doplnená dňa 14. 01. 2016), žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 13. 10. 2016.

11. Pri skúmaní zavinenia na zastavení konania z rýdzo procesného hľadiska nie je možné ustáliť, že zastavenie konania procesne zavinil žalobca. Procesný úkon žalobcu - späťvzatie žaloby bolo totiž vyvolané správaním sa žalovaného, ktorý sa vzdal záložného práva zriadeného podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka v čase až po podaní žaloby, pričom je nepochybné, že žalobca v dôsledku zriadeného exekučného záložného práva k hnuiteľným veciam bol nútený uplatniť ochranu svojho vlastníckeho práva práve podaním žaloby o vylúčenie veci z exekúcie. Žalovaný tým, že sa záložného práva po podaní žaloby vzdal, procesne zavinil zastavenie konania. Pokiaľ žalovaný namietal, že spor bol ukončený na základe dohody oboch strán, uvedenú tvrdenú skutočnosť žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní nepreukázal a preto vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd prvej inštancie správne procesne posúdil, že späťvzatie žaloby zavinil žalovaný.

12. Odvolací súd potvrdil výrok uznesenia súdu prvej inštancie ohľadom trov konania (II. výrok) ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

13. V odvolaní nenapadnutej časti (I., III. a IV. výrok) zostalo uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté v zmysle § 367 ods. 2 CSP.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).